

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF
VAN 5 DECEMBER 1979 ¹

B. tegen Europees Parlement

Zaak 731/79-R

In zaak 731/79-R,

B., arts, ambtenaar van het Europees Parlement, wonende te Kehlen, te dezen vertegenwoordigd door W. H. Vermeer, advocaat te Amsterdam, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij P. Stein, arts, Avenue Pescatore 2,

verzoeker,

tegen

EUROPEES PARLEMENT, te dezen vertegenwoordigd door M. F. Pasetti-Bombardella, directeur-generaal Administratie, personeel en financiën, Kirchsberg-Luxemburg,

verweerder,

betreffende een verzoek om a) bij wege van voorlopige maatregel het Europees Parlement te gelasten, alle démarches waardoor de vaststelling van verzoekers beroepsziekte kan worden vertraagd, te staken; b) bij wege van voorlopige maatregel het „collège médical” te gelasten, zijn werkzaamheden, voortvloeiende uit zijn aanstelling krachtens de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten, met voortvarendheid te voltooien en zijn conclusies aan het Europees Parlement mee te delen; en c) deze instelling te gelasten, zodra het „collège médical” zijn conclusies zal hebben meegedeeld, die op de voet van artikel 21 van voornoemde regeling ter kennis van verzoeker te brengen,

geeft

DE RECHTER, WAARNEMEND PRESIDENT,

ingevolge de artikelen 11, tweede alinea, 90, paragraaf 2, en 96, paragraaf 1, van het Reglement voor de procesvoering,

de navolgende

¹ — Procestaal: Nederlands.

BESCHIKKING

De feiten

Bij brief van 22 februari 1978 aan de secretaris-generaal van het Europees Parlement verzocht verzoeker om inleiding van de procedure tot vaststelling, te zijnen aanzien, van het bestaan van een beroepsziekte als bedoeld in artikel 73 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen.

Bij brief van 16 juni 1978 deelde de directeur-generaal Administratie, personeel en financiën aan verzoeker mee, dat hij voornemens was over te gaan tot instelling van een „collège médical” met de opdracht uitspraak te doen over de gezondheidstoestand van verzoeker, over het eventuele verband tussen zijn gezondheidstoestand en verzoekers werk-omstandigheden bij het Parlement, en ten slotte over „de eventuele wenselijkheid van het inleiden van de procedure terzake van invaliditeit als bedoeld in het Ambtenarenstatuut.” Met deze formulering schijnt tegelijkertijd te zijn bedoeld de instelling van de „medische commissie” in de zin van de artikelen 21 en 23 van de Regeling voor de verzekering van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen tegen ongevallen en beroepsziekten — voor wat zijn eigen personeelsleden betreft door het Europees Parlement vastgesteld op 27 januari 1977 in het kader van de tenuitvoerlegging van de bepalingen van het Statuut betreffende de ongevallen en beroepsziekten van de ambtenaren der instellingen —, én de „invaliditeitscommissie” in de zin van artikel 7 van bijlage II en artikel 13 van bijlage VIII bij het Statuut betreffende de beëindiging van de dienst en de

toekenning van een invaliditeitspensioen aan ambtenaren die wegens blijvende invaliditeit niet meer in staat zijn werkzaamheden te verrichten die met een ambt in hun loopbaan overeenkomen.

Er werd inderdaad een „collège médical” ingesteld, bestaande uit de artsen Maddens, Stein en Lahaye, doch uitsluitend om te onderzoeken of verzoeker leed aan een beroepsziekte die grond opleverde voor toepassing van de desbetreffende bepalingen van het Statuut. Tot op de dag van deze beschikking evenwel heeft deze commissie haar conclusies nog niet meegegeeld.

Bij brief van 21 juni 1979 deed de secretaris-generaal van het Europees Parlement verzoeker weten, voornemens te zijn diens geval voor te dragen aan de invaliditeitscommissie overeenkomstig de artikelen 53 en 59 Ambtenarenstatuut. Tevens nodigde hij verzoeker uit, overeenkomstig artikel 7 van bijlage II bij het Statuut een van de artsen voor die commissie aan te wijzen, hetgeen verzoeker op 2 juli 1979 heeft gedaan. Het Parlement heeft zijnerzijds op 9 augustus 1979 de heer Maddens aangewezen. Deze invaliditeitscommissie heeft haar werkzaamheden nog niet kunnen aanvangen, doordat de twee door partijen aangewezen artsen geen overeenstemming konden bereiken over de derde arts. Derhalve heeft het Parlement overeenkomstig artikel 7, tweede alinea, van bijlage II bij het Statuut de president van het Hof verzocht de derde arts voor de invaliditeitscommissie aan te wijzen.

Bij brief van 16 september 1979 heeft verzoeker een klacht in de zin van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut ingediend bij het tot aanstelling bevoegde gezag, waarin hij zich erover beklaagt dat het krachtens artikel 73 Ambtenarenstatuut (beroepsziekte) ingestelde „collège médical” zijn conclusies nog niet had ingediend; tevens protesteerde hij tegen het feit dat de procedure die eventueel tot pensionering wegens invaliditeit zou leiden, was aangevangen voordat vorenbedoeld „collège médical” zijn werkzaamheden had beëindigd.

Uit onderzoek van de stukken blijkt dat verzoekers bezwaren zijn ingegeven door de vrees dat hij bij een pensioneringsbesluit krachtens de artikelen 53 en 59 Ambtenarenstatuut enkel een invaliditeitspensioen zal ontvangen en dat hij dan onder meer de belangrijke uitkeringen in geld, waarop hij ingevolge artikel 73 aanspraak zou hebben indien zijn ongeschiktheid voor de dienst het gevolg is van een beroepsziekte, zal moeten missen.

Gebruik makend van de door artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut geboden mogelijkheid, heeft verzoeker, zonder het verstrijken af te wachten van de termijn waarbinnen het tot aanstelling bevoegde gezag op zijn klacht kan antwoorden, zich onmiddellijk tot het Hof van Justitie gewend met een verzoek van in wezen dezelfde strekking als de klacht.

In zijn verzoekschrift vraagt hij het Hof:

„1. dit verzoekschrift ontvankelijk te verklaren;

2. a) te verstaan dat de instelling, resp. de activiteiten van een invaliditeitscommissie als bedoeld in artikel 59, lid 1, van het Statuut onder de bestaande omstandigheden onwettig, althans onder de bestaande omstandigheden onrechtmatig is/zijn en mitsdien zal/zullen worden gestaakt,

subsidiair het Europees Parlement, resp. zijn daarvoor in aan-

merking komende organen of ambtenaren, de staking of schorsing van de instelling, resp. de activiteiten, van zodanige commissie op te dragen, totdat onherroepelijk beslist zal zijn in het onderzoek naar de bij requestrant bestaande beroepsziekte;

2. b) het Europees Parlement, resp. zijn daarvoor in aanmerking komende organen of ambtenaren, te gelasten alle démarches, die de werkzaamheden van het „collège médical” ter vaststelling van requestrants beroepsziekte kunnen belemmeren, vertragen en/of doorkruisen, te staken;
2. c) te verstaan, dat de werkzaamheden van het „collège médical” met voortvarendheid voortgang zullen vinden en zullen worden afgehandeld zoals voorgeschreven in de sub a) van alinea 2 genoemde Regeling, speciaal ook zoals voorgeschreven in artikel 21 daarvan.
3. het Europees Parlement te veroordelen in de kosten van dit geding.”

Terzelfdertijd heeft verzoeker, zoals artikel 91, lid 4, Ambtenarenstatuut voorschrijft, een „toegevoegd verzoek” ingediend ter verkrijging van voorlopige maatregelen, welke maatregelen zijn omschreven als volgt:

- „a) Op te schorten de instelling van een invaliditeitscommissie ex artikel 59 Statuut, zoals geïnitieerd bij brief van 21 juni 1979, respectievelijk, indien zodanige commissie reeds ingesteld mocht zijn: alle werkzaamheden van die commissie op te schorten, een en ander totdat onherroepelijk zal zijn beslist met betrekking tot requestrants beroepsziekte.
- b) Bij wege van voorlopige maatregel de gerequesteerde, respectievelijk zijn daarvoor in aanmerking komende organen en ambtenaren, te

bevelen, alle démarches, die de werkzaamheden van het 'collège médical' ter vaststelling van requestants beroepsziekte kunnen belemmeren, vertragen en/of doorkruisen, te staken.

- c) Bij wege van voorlopige maatregel het 'collège médical' en/of de individuele leden daarvan, te gelasten zijn/hun werkzaamheden, voortvloeiende uit zijn/hun aanstelling krachtens de Regeling, met voortvarendheid te voltooien en zijn conclusies aan de gerequesteerde mee te

delen, en de gerequesteerde te gelasten, zodra het 'collège médical' zijn conclusies zal hebben meege-deeld, die op voet van artikel 21 van de Regeling ter kennis van requestrant te brengen."

Bij memorie ingeschreven op 5 november 1979, heeft het Europees Parlement geconcludeerd tot afwijzing van het verzoek in kort geding.

Partijen zijn gehoord ter terechtzitting in kort geding op 28 november 1979.

In rechte

- 1 Krachtens artikel 83, paragraaf 2, van het Reglement voor de procesvoering kan in een verzoek tot opschorting van de tenuitvoerlegging van een handeling van een instelling of tot verkrijging van een voorlopige maatregel slechts worden bewilligd in omstandigheden waaruit blijkt van het spoedeisend karakter, en indien de door verzoeker aangevoerde middelen, zowel feitelijk als rechtens, het verzoek aanvankelijk gerechtvaardigd doen voorkomen.
- 2 Aan deze voorwaarden is in casu niet voldaan.
- 3 Het verzoek om te gelasten dat de invaliditeitscommissie niet zal worden ingesteld en dat zij geen onderzoek zal instellen alvorens onherroepelijk is beslist over het al dan niet bestaan van een beroepsziekte, moet worden afge-wezen. Dit verzoek valt immers samen met het verzoek in de hoofdzaak en kan mitsdien niet worden beschouwd als een voorlopige maatregel die niet prejudicieert op de hoofdzaak.
- 4 Bovendien kan volgens artikel 59, lid 1, vierde alinea, Ambtenarenstatuut het tot aanstelling bevoegde gezag het geval aan de invaliditeitscommissie voorleggen wanneer het ziekteverlof van de ambtenaar over een periode van

drie jaar meer dan twaalf maanden bedraagt. Het staat vast dat dit het geval was met verzoeker op het tijdstip waarop het Parlement besloot tot die procedure over te gaan. Feitelijk noch rechtens is ook maar iets aangevoerd wat zou kunnen doen geloven dat verweerder met het inleiden van die procedure andere doelen voor ogen heeft gehad dan die waarvoor zij is ingesteld.

- 5 De vrees van verzoeker dat het inleiden of ook het voltooien van een procedure leidende tot vervroegde pensionering krachtens de artikelen 53 en 59 Ambtenarenstatuut, nadelig zou kunnen uitwerken op de procedure van artikel 73 van het Statuut, dienende tot vaststelling of de voorwaarden aanwezig zijn voor toekenning van de in geval van beroepsziekte gewaarborgde uitkeringen, lijkt ongegrond te zijn, zulks gezien de formele tekst van genoemd artikel 73, waarvan lid 2, in fine, uitdrukkelijk bepaalt dat de uitkeringen bij beroepsziekte kunnen worden gecumuleerd met die bij invaliditeit in de zin van artikel 59 van het Statuut. In elk geval vormt een dergelijke vrees geen rechtvaardiging voor voorlopige maatregelen die de procedure vertragen welke door het Statuut wordt voorgeschreven in gevallen waarin langdurig ziekteverlof twijfel doet rijzen aan de geschiktheid van de ambtenaar om zijn werkzaamheden te blijven verrichten. Daarentegen moet worden aangenomen dat zowel het legitieme belang van de betrokken ambtenaar als dat van de instelling ermee is gediend wanneer beide procedures, zo zij al niet worden gecoördineerd, dan toch parallel verlopen en tegelijkertijd of althans zonder groot tijdsverschil worden afgesloten.
- 6 De belangen van verzoeker worden voldoende beschermd door de omstandigheid dat zijn, eveneens tegen de instelling van de invaliditeitscommissie gericht, beroep in de hoofdzaak, het mogelijk maakt te onderzoeken of dat besluit dient te worden nietigverklaard indien op grond van de door verzoeker aangevoerde middelen zou blijken dat het onwettig is.
- 7 Het verzoek om te gelasten dat het „collège médical” dat heeft te onderzoeken of verzoeker aan een beroepsziekte lijdt, zijn werkzaamheden met voortvarendheid zal voltooien, en om verweerder te verbieden de voortgang van die werkzaamheden te belemmeren, mist belang. In de huidige stand van

de procedure is, feitelijk of rechtens, niets aangevoerd wat een nalatigheid of onwil van verweerder dienaangaande aannemelijk zou kunnen maken. De vertraging lijkt integendeel eerder te wijten enerzijds aan omstandigheden die onafhankelijk zijn van de wil van partijen en die zich bij een voortvarend optreden van het „collège médical” niet opnieuw behoeven voor te doen, en, anderzijds aan de houding van verzoeker zelf die herhaaldelijk heeft verzuimd of geweigerd, gevolg te geven aan oproepen van het „collège médical”.

- 8 Ten aanzien van geen enkel onderdeel van zijn verzoek in kort geding heeft verzoeker dus een argument, hetzij feitelijk of rechtens, naar voren gebracht dat dit verzoek rechtvaardigt. Het dient mitsdien te worden afgewezen.

Kosten

- 9 De beslissing omtrent de kosten moet in de huidige stand van de procedure worden aangehouden.

DE RECHTER, WAARNEMEND PRESIDENT,

rechtdoende bij voorraad,

beschikt:

1. Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
2. De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Luxemburg, 5 december 1979.

Voor de griffier,
J. A. Pompe
adjunct-griffier

De waarnemend president,
J. Mertens de Wilmars,
rechter